

останалите полкове отъ дивизията му. Щомъ се показа преднициата на Казанския полкъ при полите на Караджа и турски гранати пропищѣха надъ главите на хората и изгнаха на самата височина, безъ да горицъ нѣкоя вреда; това значи, слѣдователно, че отъ Лисата височина сѫ забѣздале нашето движение и обрънале на насъ ордията си. Скобелевъ тозъ часъ се хвърли на коня си и полетѣ напрѣдъ; като минаваше по край мене, каза ми: «Надѣвамъ се, полковникъ, че въ случай ако ѿи нападнатъ отъ Лисата височина, то вий нѣма да отстѫпите отъ мястото си!» — «Будете увѣрени, ваше превъходителство, че нѣма да отстѫпѫ!» — отговорихъ му се азъ. Слѣдъ Казанския полкъ потеглиха искъти наши бригади опълчение съ планинската артилерия. Турцитъ не ни беспокоїха твърдѣ съ огъни отъ тѣхните ордии. Не се мине и единъ часъ отъ какъ потегли колоната, ето че дотича Скобелевия ординарецъ съ записка подпишана отъ графа Келлера:

«Генералъ Скобелевъ заповѣда да проводите една полутора отъ вашия отрядъ, за да завземе рѣтвицата, която ще ѿи покаже военнопределляющая Узатисъ.*.) Цѣльта ѝ ще бѫде: да не остави турцитъ да завземятъ нея рѣтвица, отъ дѣто ще могѫтъ да гърмижтъ въ колонната съ пушки. Ако стане нужда, то проводете и цѣла рота.»

Азъ проводихъ съ адюгантена си заповѣдъ на командира на стрѣлковия баталионъ, а самичъкъ се опѫтихъ да се запознавамъ съ новѣрената ми позиция. Огъ Вхтръ поле пѫти се вачи по рѣтвица, покрита съ гъсто бранище, прѣзъ което е изсѣчена пѫтека, широка до 3 крачки; на 300 разкраче отъ дѣсно на пѫтя, при полите на рѣтвицата, расположилъ се стрѣлковия баталионъ. Огъ тукъ до Караджа простира се на една верста гъсто бранище, а че сetenъ, прѣди да се начене катеренето къмъ върха, до 200 разкраче място отворено, отъ дѣто еднакво добръ могѫтъ както турцитъ да видѣжтъ насъ, тѣй и ний тѣхъ; но на татъкъ пѫтя се избива изъ полите на Караджа, като се скрива изпървень

*.) Той Узатисъ си спечели отъ послѣ печална известностъ съ убийството на Михаила Димитревича, Олга Николаевна Скобелева.